

هل سألت نفسك؟ من خلقك؟ ولماذا؟ وماذا بعد
الموت؟ (الجمعية)

**Da li si se ikada
zapitao: Ko te je
stvorio? Zbog čega? Šta
će se desiti sa tobom
poslije smrti?**

**Da li si se ikada zapitao: Ko te je stvorio?
Zbog čega? Šta će se desiti sa tobom poslije
smrti?**

Naučno vijeće pri Organizaciji islamskog
sadržaja na svjetskim jezicima

**Da li si se ikada zapitao: Ko te je stvorio?
Zbog čega? Šta će se desiti sa tobom poslije
smrti?**

Naučno vijeće pri Organizaciji islamskog
sadržaja na svjetskim jezicima

Ko te je stvorio, o čovječe? Pogledom pod
mikroskop, otkrio bi svijet savršene preciznosti i
čuda. Svaka

ćelija u tebi nosi složene genetske kodove. Jesi li
se ikada zapitao ko je

ispisao ta slova? Ko ih je rasporedio na njihovo
mjesto?

Svaki velelepni dvorac i skromna koliba
jasno svjedoče o onome ko ih je napravio – pa, da
li je ikako zamislivo da ovaj ogromni

kosmos, satkan od neizmjerne ljepote i savršene
harmonije, postoji bez Stvoritelja?

O čovječe! Tvoj razum odbija prihvatiti da je
sofisticirani pametni telefon nastao iznenada,
bez dizajnera i proizvođača;

niti da složena mreža tih uređaja funkcioniše
harmonično bez programera i

nadzornika. Kako onda tvoj isti razum može prihvatiti da je ovaj veličanstveni

svemir, sa svojim besprijeckornim sistemom, savršenstvom stvaranja i skladnim

zakonima, postao bez Stvoritelja?

Svaki djelić ovog svemira, od najmanjeg atoma do najveće galaksije, svjedoči o veličini svoga Stvoritelja. Razum odbija pomisao da je ovaj precizni poredak nastao iz haosa, da je svemir nastao iz ničega ili da je ovaj veličanstveni i složeni sistem rezultat puke slučajnosti.

Kao što zdrav razum i iskonska priroda vode čovjeka ka vjerovanju u postojanje Stvoritelja svemira, tako ga također podstiču na promišljanje o svojstvima tog Stvoritelja i o njegovim obavezama prema Njemu.

Promišljanje o svojstvima ovog Stvoritelja otvara nam vrata dublje spoznaje o tome da On nužno sadrži svojstva savršenstva, te da je oslobođen bilo kakvog nedostatka.

To znači da se Stvoritelj odlikuje svim svojstvima ljepote i veličanstvenosti. On, Uzvišeni, jeste Onaj Koji sve može, Koji sve zna i Koji mudro stvara i određuje. Ovo savršenstvo nije samo mogućnost, već i racionalna nužnost, jer bi svaki nedostatak u Njegovim svojstvima doveo do poremećaja u stvaranju i upravljanju, što je u suprotnosti sa savršenstvom kojem svjedočimo u svemiru.

Isto tako, to što je Stvoritelj čist od bilo kakve manjkavosti podrazumijeva da On nema nikakvu potrebu za Svojim stvorenjima. Naprotiv, On nema potrebu ni za kim, dok su sva stvorenja u potrebi za Njim u svome postojanju i opstanku. On, slavljen neka je, čist je od saučesnika i djeteta, jer su oni pokazatelji manjkavosti i nemoći, a Allah je čist od svega toga.

Ako je Allah, veličanstveni Stvoritelj, opisan svojstvima savršenstva i veličine, Onaj Koji je nas i svemir stvorio iz ničega; ako je On vlasnik svega što u njemu postoji, Onaj Koji nas opskrbljuje i obasipa Svojom milošću, te Onaj koji svime upravlja – zar nam onda nije obaveza da Mu zahvaljujemo, da nastojimo da steknemo Njegovo zadovoljstvo, da ispunimo svoju obavezu prema Njemu i da radimo na ostvarenju svrhe radi koje nas je stvorio?

Da li je razumno da nas Allah stvori, a da nam ne pojasni šta želi od nas? Zašto smo ovdje? Koja je svrha i cilj našeg postojanja? Šta dolazi nakon smrti?

Promislimo zajedno: kada bi čovjek sagradio raskošnu palaču, opremio je najsavremenijom tehnologijom, a zatim, čim bi završio njenu izgradnju, iznenada i bez ikakvog razloga u potpunosti je srušio – bismo li takvog čovjeka mogli smatrati mudrim? Zar nije očigledno da bi se takav postupak smatrao besmislenim i nedostojnim razumnom čovjeku?

Ako je takvo djelo neprihvatljivo za čovjeka, kako onda možemo zamisliti da je Allah, Mudri, Onaj oji je o svemu obaviješten, stvorio ovaj veličanstveni univerzum s tolikim umijećem i savršenstvom, a da ga potom uništi bez svrhe ili mudrosti?

Allah je stvorio ljude radi velike mudrosti: da obožavaju samo Njega, ne smatrajući Mu nikoga ravnim. Stvorio ih je da budu iskušavani na ovome svijetu i odredio im vrijeme kada će na Sudnjem danu biti proživljeni kako bi odgovarali za svoja djela. Onaj ko vjeruje u Allaha i odazove se Njegovom pozivu bit će nagrađen Džennetom, u kojem će vječno boraviti, dok će onaj ko se okrene od Istine biti među stanovnicima Vatre.

Ibadet je naša obavezna dužnost, jer predstavlja svrhu našeg postojanja, te je dokaz naše zahvalnosti i priznanja Allahovog gospodarstva i Njegove božanske naravi.

Promisli o tome da je Allah Onaj Koji te stvorio, počastio te sluhom i vidom, te obasuo te nebrojenim blagodatima. On je Taj Koji čini da krv teče venama i Onaj koji te opskrbljuje vodom i zrakom, te si ti uslijed toga u svakom trenutku ovisan o Njemu. Da nije Njegove milosti i brige, propao bi i snaga bi te napustila. Štaviše, On se pobrinuo za tvoju opskrbu dok si još bio u majčinoj utrobi, nemoćan i bez ikakve moći.

Zar ovaj Veličanstveni Stvoritelj ne zaslužuje da Ga obožavaš onako kako On želi, a ne kako ti želiš? Razmisli: ako želiš svojoj majci dati poklon, da li bi izabrao ono što zadovoljava tvoje prohtjeve, ili bi se potrudio da saznaš šta ona voli kako bi je usrećio istinski? Tako je i s ibadetom Allahu, Uzvišenom i Veličanstvenom – on ne treba biti u skladu s našim željama ili naslijeđenim običajima, već onako kako to On, slavljen neka je, želi, i na način na koji nam je naredio.

Ibadet mora biti upućen isključivo Allahu, Uzvišenom, Koji nema sudruga, i stoga čovjeku nije dozvoljeno da ga usmjerava nekome drugom mimo Svoga Stvoritelja. Najveći grijeh, koji za posljedicu ima vječni boravak u Džehennemu, jeste širk – to jest obožavanje nekoga drugog mimo Allaha od Njegovih stvorenja, poput kipova, Sunca ili Mjeseca, čovjeka, životinje i tako dalje. Sve to su vrste širka i kufra, a ko umre na tome, njegova kazna bit će vječni boravak u džehennemskoj vatri.

Allah je poslao mnoge vjerovjesnike i poslanike kako bi nas obavijestili o svrsi našeg postojanja na ovom svijetu i o cilju života. Poslanstvo svih poslanika bilo je jedno: poziv u obožavanje jedinog Stvoritelja, Koji nema sudruga. Međutim, bilo je onih koji su iskrivili i izmijenili ono što su donijeli prijašnji poslanici, pa je Allah poslao Pečata svih poslanika, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i objavio mu posljednju objavu čovječanstvu – Časni

Kur'an. Postoje brojni racionalni i naučni dokazi koji potvrđuju da je Kur'an Allahov govor i da je jedina Knjiga koja nije doživjela iskrivljenje i izmjenju. Allah nas je u Kur'anu obavijestio da od čovjeka neće prihvatiti nijednu drugu vjeru osim islama, te da je poslanstvo svih poslanika bilo jedno: poziv u tevhid – vjerovanje u jedinstvo Stvoritelja i obožavanje samo Njega, Koji nema sudruga. Također nas je Allah obavijestio da za vjernike postoji Džennet i vječno uživanje, dok je za onoga ko obožava nekog drugog mimo Allaha ili odbije prihvatiti islam predviđena Vatra i bolna patnja.

Ono što islam izdvaja od drugih religija jeste činjenica da su muslimani jedini koji mogu ponuditi racionalne dokaze i naučne činjenice, oslanjajući se na pouzdane izvore znanja, kako bi dokazali da je Kur'an, koji je danas pred njima, govor Allaha, Stvoritelja, sačuvan od bilo kakve promjene i iskrivljenja.

Plemeniti Kur'an je knjiga koju je Allah objavio Svome vjerovjesniku Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem. Njime je Allah, prije više od četrnaest stoljeća, izazvao čovječanstvo da donese nešto slično njemu, ili makar jednu suru poput njegove, ali oni to nisu bili u stanju učiniti. Taj izazov vrijedi i danas, jer niko nije uspio sačiniti nešto slično Kur'anu u pogledu rječitosti, stila, nadnaravnosti i zakonodavstva. Uprkos protoku vijekova, niko nije

mogao ponuditi ni nešto približno njemu. Nadnaravnost Kur'ana ne ogleda se samo u njegovom jeziku, koji je dosegao vrhunac rječitosti i izražajne savršenosti, već se ogleda i u racionalnim i naučnim dokazima koji potvrđuju da je on Allahov govor. Ako Časni Kur'an sadrži jasne dokaze koji potvrđuju da je Allahov govor, onda je racionalno i logično u njega vjerovati i slijediti ono što je u njemu objavljeno, umjesto oslanjanja na druge knjige na čije je sastavljanje presudan utjecaj imao ljudski faktor.

Zdrav razum nas vodi ka zaključku da je govor Stvoritelja, Koji je stvorio svemir i usavršio njegov poredak, najistinitiji izvor spoznaje Istine. A kada u Kur'anu prepoznamo ovu jezičku nadnaravnost, naučne činjenice i sveobuhvatne propise, uz njegovu očuvanost od iskrivljenja kroz vijekove, ne preostaje nam ništa drugo osim da priznamo činjenicu da je to Allahov govor.

Stoga, vjerovanje u ono što je objavljeno u Kur'anu nije samo pitanje vjere, već i racionalna odluka u skladu s logikom traganja za istinom.

Uzvišeni Allah je u Časnom Kur'anu pojasnio da nas nije stvorio uzalud, nego radi ibadeta.

U Kur'anu nas je obavijestio da je ovaj dunjalučki život samo prolazna faza koja će uskoro završiti, te da će pravi i vječni život biti tek na Ahiretu, kada vjernici uđu u Džennet, a nevjernici u Vatru.

Stvoritelj, Koji nas je stvorio iz ničega, zasigurno je kadar da nas oživi nakon smrti. U Njegovim dokazima u svemiru oko nas svjedočimo jasnim pokazateljima Njegove neograničene moći da oživi ono što je bilo mrtvo: kao što Allah daje da vatra izbije iz zelenog drveta, kao što daje da iz suhe zemlje niknu usjevi i plodovi, i kao što stvara zametak u majčinoj utrobi od kapi sjemena; tako je On, Uzvišeni, kadar da oživi mrtve i izvede ih iz kaburova radi nagrade i kazne na Sudnjem danu. Bilo bi nepravedno da se život nasilnika i onoga kome je nasilje učinjeno okonča bez pravednog obračuna, nagrade ili kazne.

Neko se može zapitati: zašto baš islam, a ne neka druga vjera?

Najznačajnija razlika između čovjeka i ostalih stvorenja jeste razum, čija je osnovna funkcija razmišljanje i traganje za istinom.

Islam je vjera koja je u skladu sa zdravim razumom i neiskvarenom prirodom, te nudi logične odgovore na ključna egzistencijalna pitanja: zašto postojimo, koja je svrha našeg života i kakva je naša konačnica nakon smrti.

Islam počiva na izdvajanju Stvoritelja u ibadetu i na svjedočenju da nema drugog istinskog boga osim Allaha. To je prvo svjedočenje i osnova u islamu.

Ovo svjedočenje sadrži:

Tevhid: vjerovanje da je samo jedan Bog dostojan obožavanja, da nema sudruga, niti potomstva, te da Mu niko nije ravan.

Odricanje od širka: negiranje svih idola i božanstava koje su načinili ljudi.

Islam nalaže vjerovanje u sve poslanike, o tome nas je Allah obavijestio u Kur'anu. Prema tome, muslimani vjeruju da je Isa Allahov rob i Njegov poslanik, a ne Njegov sin. Allah je Uzvišeni i ne priliči Mu da ima suprugu ili dijete; On je neovisan o njima i o svemu drugome. Allah nam je u Kur'anu kazao da je Isa bio vjerovjesnik kojem je darovao mnoge mudžize i kojeg je poslao da poziva svoj narod da obožavaju samo Njega, bez ikakve primjese širka. Također, rečeno nam je da Isa nije tražio od ljudi da ga obožavaju, već je, naprotiv, i sam obožavao samo svoga Stvoritelja. Stoga, ako želiš biti istinski vjernik u Isaa, na način koji Allah voli, trebaš prihvatiti islam.

Allah nam je u Kur'anu prenio da je Isa naredio svome narodu da obožavaju samo Allaha i upozorio ih je na širk.

Da li je logično da razuman čovjek obožava stvorenje slično sebi, koje osjeti glad i žeđ i koje ne može odagnati ni smrt ni štetu od samoga sebe? Kako, o čovječe, možeš obožavati Isaa, sina Merjeme, kada je on bio čovjek kojem su bili potrebni hrana i piće i koji se molitvom obraćao svome Stvoritelju? Može li razum pojmiti da se Bog

moli samome Sebi? Zar Allah nije Onaj Koji je veličanstven, jedinstven u Svome savršenstvu, uzvišen iznad toga da ima Sebi sličnog ili ravnog, i zar nije sve što je u svemiru pod Njegovom moći i vlašću? Kako je pojmljivo da se Stvoritelj nebesa i Zemlje spusti na to da bude rođen kao dijete, a zatim Sebe preda Svojim stvorenjima da Ga razapnu? Oni koji bivaju razapeti i ubijeni jesu smrtna bića, dok je Stvoritelj Živi, Koji ne umire, Vječni, Kojeg ne obuzima ni drijemež niti san. Zar nije od savršenstva Njegove veličine i uzvišenosti da bude čist od svega toga?

Uzvišeni Allah nas je u Časnom Kur'anu obavijestio da su svi poslanici došli s jednom porukom, koja se sažima u pozivu na obožavanje Allaha Jedinog, Koji nema sudruga. Međutim, vremenom su neki izmijenili i iskrivili ovu vječnu poruku, te su tako ugasili svjetlo monoteizma s kojim su došli vjerovjesnici. Zbog toga je Allah poslao posljednjeg poslanika, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i objavio mu Časni Kur'an kako bi obnovio poruku monoteizma koju su donijeli svi poslanici prije njega.

Na koncu da istaknemo:

Islam je vjera razuma i čiste prirode, te je jedina vjera koju je Veliki Stvoritelj propisao čovječanstvu. Zato svaka razumna osoba treba hitno prihvatiti islam tako što će povjerovati u Allaha kao

Gospodara, u islam kao vjeru i u Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, kao poslanika. Ovo nije stvar izbora, jer će Allah na Sudnjem danu pitati ljude da li su se odazvali pozivima poslanika. Ko je bio vjernik, očekuje ga veliki uspjeh i spas, a ko je bio nevjernik, neminovno ga čeka propast.

Ukoliko tragaš za istinskom srećom na ovome svijetu i uspjehu na budućem, znaj da je najveća odluka koju možeš donijeti u svom životu prihvatanje islama. Na tebi je samo da iskreno, bez pretvaranja, izgovoriš riječi: "Svjedočim da nema božanstva koje zaslužuje obožavanje osim Allaha i svjedočim da je Muhammed Njegov poslanik", a zatim da počneš učiti o svojoj vjeri i postupati u skladu s onim što Kelimei-šehadet nalaže – vjerovanjem u Allaha i Njegovog Poslanika, te pridržavanjem stubova islama.

Reci to sada, bez oklijevanja, jer smrt može doći iznenada. Ne odgađaj tako važnu odluku, ne dozvoli šejtanu da te odvрати od dobra. Budi hrabar i započni svoj put ka svjetlu i uputi.

Donesi odluku sada i započni novi život, pun smirenosti i zadovoljstva.

Svjedočim da nema drugog božanstva koje zaslužuje da se obožava osim Allaha i svjedočim da je Muhammed Njegov poslanik.

Sadržaj

Da li si se ikada zapitao: Ko te je stvorio? Zbog čega?	
Šta će se desiti sa tobom poslije smrti?	2
Da li si se ikada zapitao: Ko te je stvorio? Zbog čega?	
Šta će se desiti sa tobom poslije smrti?	2
Na koncu da istaknemo:	11